

μασίαν τοῦ δυσφημεῖν· ὁ Πλούταρχος μάλιστα ἀναφέρει (θ), ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι νικήσαντες ποτε τοὺς Σαμίους ἔστιζαν πρὸς ὕβριν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν αἰχμαλώτων Σαμίων ναῦν, οἱ Σάμιοι νικήσαντες αὐτοὺς ἐπὶ Περικλέους καὶ ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον γλαῦκας ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν αἰχμαλώτων Ἀθηναίων· τὴν αὐτὴν ὕβριν ἔλαβον καὶ παρὰ τῶν Συρακουσίων ἐπὶ τῆς δυστυχούς κατὰ τῆς Σικελίας ἐκστρατείας τῶν Ἀθηναίων, ἧς ἐστρατῆγαι ὁ Νικίας, ὅτε κατὰ τὸν αὐτὸν Πλούταρχον οἱ Συρακούσιοι ἐπώλουν τοὺς Ἀθηναίους στίζοντες ἵππον ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅποιας σοβαρὰς παρατηρήσεις δύναται νὰ κάμῃ ὁ φιλόσοφος ἐξεταστὴς τῶν ἀνθρωπίνων ιδεῶν, ὅταν παρατηρήσῃ ὅτι αἱ αὐταὶ περὶ τοῦ καλοῦ προλήψεις ἐγεννήθησαν εἰς ἔθνη χωριζόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ μεγάλων θαλασσῶν καὶ σὺνδεμίαν ποτὲ σχέσιν λαβόντα μεταξύ αὐτῶν· διότι καθ' ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀγρίους καὶ ἡμιπεπολισμένους λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ἢ χρησίς τῶν στιγμάτων εἶναι σχεδὸν γενικὴ, ἀνεξαιρέτως δὲ οἱ κατὰ τῆς νέας Ζελλανδίας ἔχουσι τὰ στίγματα ὡς διακριτικὰ σημεῖα εὐγενείας· καὶ οἱ μὲν ἄνδρες στιγματίζονται ἐπὶ τοῦ προσώπου, καὶ μάλιστα οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ σῶμα· αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ μόνων τῶν χειρῶν, τῶν βραχιόνων, τῶν χειλέων καὶ ἐπὶ τῶν λοθῶν τῶν ὠτων. Ἐκάστη δὲ φυλὴ ἔχει ἴδια διακριτικὰ σχήματα, τὰ ὅποια παριστᾷ διὰ τοῦ στιγματισμοῦ.

Ταῦτα δὲ ἐμφαίνουσι τὰ ἐθνικὰ σύμβολα τοῦ λαοῦ ἐκεῖνου, ὡς παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις τὰ ἐθνικὰ παράσημα, ἢ δὲ πρᾶξις αὕτη ἐκτελεῖται συνήθως περὶ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, οὐδέποτε δὲ πρὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου.

Ἐγχαράττουσι δὲ τὰ στίγματα ταῦτα διὰ τινος μικρᾶς μηχανῆς ἐκ χελωνίου φολίδος, ἐχούσης εἶδος εὐθέων καὶ ὀξέων ὀδόντων· ὁ δὲ στιγεὺς ἐμβάψας τοὺς ὀδόντας τοῦ ἐργαλείου τούτου εἰς μέλαιναν βαφὴν κατεσκευασμένην ἐξ ἄνθρακος διαλελυμένου εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐφαρμόσας τούτους ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον θέλει νὰ στιγματίσῃ, κτυπᾷ ἔπειτα ἐλαφρῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος ἐργαλείου διὰ τινος ῥάβδου, ἕως οὗ οἱ ὀδόντες τοῦ ἐργαλείου διαπεράσωσιν εἰς τὸ κρέας. Ἡ ἐργασία αὕτη προξενεῖ ἐλαφρὰν τινα φλόγωσιν, καὶ οἰδήμα μετὰ μικροῦ πόνου, ὅστις ὁμως παύει μετὰ τινος ἡμέρας.

Τοιαῦτα στίγματα εἶχον ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν κνημῶν

αὐτῶν καὶ οἱ ποτὲ γενίτσαροι τῆς Τουρκίας καὶ παρ' ἡμῶν ἀκόμη πολλοὶ τῶν ναυτῶν μεταχειρίζονται τὰ στίγματα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν κνημῶν. Εἰς δὲ τὴν Αἴγυπτον μέχρι σήμερον αἱ γυναῖκες στιγματίζουσι ποικίλως τὰ πρόσωπα αὐτῶν.

Ὁ Διοσκορίδης (1) λέγει, ὅτι τὰ στίγματα ταῦτα ἐλαίφονται διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ βατραχίου λεγομένου χόρτου, ὡς ἔχοντος ἐλκωτικὴν καὶ ἐσχαρωτικὴν δύναμιν.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἶχον περὶ τῶν στιγμάτων τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ιδεάν, μετεχειρίζοντο δηλαδὴ αὐτὰ πρὸς ποινήν τῶν μοχθηρῶν δούλων, εἰς τῶν ὁποίων τὰ μέτωπα ἐνεχάραττον τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐγκλήματος αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ἀπηγόρευσε νὰ ἐγχαράττωσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τὸ ὄνομα τοῦ πραχθέντος ἐγκλήματος, ἐπιτρέπων νὰ στιγματίζωνται οἱ κακούργοι ἐπὶ τῆς χειρὸς ἢ τῆς κνήμης, διὰ νὰ μὴν ἀτιμάζηται, ὡς ἔλεγεν, ἡ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὡραιότης τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Ἰωσήφ ὁ β' ἀντικατέστησεν ὁμοίως εἰς τινὰ ἐγκλήματα τὴν ποινήν τοῦ θανάτου διὰ τῆς ἐπὶ τῶν παρειῶν στιγματίσεως τῶν κακούργων· τὸ δὲ παράδοξον εἶναι, ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν μέχρι πρὸ ὀλίγου, οἱ ποριζόμενοι ἐκκλησιαστικὴν τινα πρόσδοον ἐσφραγίζοντο διὰ καυστικοῦ σιδήρου ἐπὶ τῆς χειρὸς· εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν πάλαι μὲν ἐνεχάραττον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ ἐγκληματίου τὸ ἀνθος τοῦ κρίνου, σύμβολον τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας, ὑστερον δὲ τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ πραχθέντος ἐγκλήματος.

Τὸ δὲ εἶδος τῆς ποινῆς ταύτης ἀκυρωθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1791 εἰσῆρχθη πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τοῦ ποινικοῦ κώδικος τοῦ ἔτους 1810 ἐνεργούμενον μέχρι πρὸ τινων ἐτῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ τῶν ἀριθ. 9. 10. καὶ 11.)

Επαρχία Μήλου.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμώλου, Σίφνου, Σικίνου καὶ Φολεγάνδρου, αἵτινες συνιστῶσιν ὡς ἐγγιστα 35,000 στρέμματα γῆς, ἐξ ἧς τὰ δύο τρίτα καλλιεργημένη. Ἐκτὸς δὲ τῶν νήσων τούτων περιέχει καὶ ἐρημονήσους καὶ σκοπέλους, οἳαι Ἀντίμηλος, Μαχία, Πρασονήσι, Λαγοῦσα, Ἅγιος Γεώργιος, Κυπριανή, Καρδιότισα

κτλ. Συνορεύει δὲ πρὸς ἄρκτον μετὰ τὰς ἐπαρχίας Κέας καὶ Νάξου, πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τὴν τῆς Θήρας, πρὸς μεσημβρίαν μετὰ τὸ Κρητικὸν Πέλαγος, καὶ πρὸς δυσμὰς μετὰ τὴν θάλασσαν τοῦ Νομοῦ Λακωνίας.

Μήλος — Κεῖται μεταξύ Ἀντιμήλου καὶ Φολεγάνδρου, πρὸς δυτικομεσημβρίαν τῆς Κιμώλου. Ἡ ἀστρονομικὴ θέσις τῆς εἶναι κατὰ μὲν τὸ μήκος μ. 21, 53' 17" κατὰ δὲ τὸ πλάτος μ. 36, 42' 30" ἔχει μήκος λευγῶν δέκα καὶ πλάτος τριῶν, ἤτοι 60 μιλίων περιφέρειαν. Ὁ δὲ λιμὴν αὐτῆς εἶναι εἰς τῶν ἀρίστων καὶ εὐρυχωροτέρων τῆς Μεσογείου· κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θουκυδίδου καὶ Κόωνος οἱ Μήλιοι κατήγοντο ἐκ Λακεδαιμονίων, κατὰ δὲ Στέφανον τὸν Γεωγράφον ἐκ τινος τῶν Φοινίκων ἀποικίας· ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃ περὶ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἦτον τὸ πάλαι πολὺ ἰσχυρὰ, διότι οὐ μόνον δὲν συγκατένευτε νὰ συμμεθεῖν εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἀλλ' ἀντέσχε γενναίως εἰς τὸν Ἀθηναίων Νικίαν, τὸν μὲ ἐξήκοντα πλοῖα καὶ 2,000 ἄνδρας πολεμήσαντα αὐτὴν, ὥστε οὗτος ἠναγκάσθη ἀφοῦ κατεργήμωσε τὴν νῆσον ν' ἀποσυρθῇ, μὴ δυνάμενος νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν. Οὕτω καὶ ὁ Κλεομίδης καὶ ὁ Τιτίας, οἵτινες ἀκολούθως ἐστάλησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων μετὰ τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας διὰ νὰ κατακτήσωσι τὴν νῆσον ταύτην, δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ κυριεύσωσι τὴν πόλιν, ἂν δὲν ἐπρόφθανεν ἐγκαίρως ὁ Φιλοκράτης μ' ἄλλο ἐπικούριον στράτευμα, εἰς δὲ μὴ δυνάμενοι ν' ἀνθίσωσιν οἱ δυστυχεῖς Μήλιοι, παρεδόθησαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες διὰ συμβουλῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοὺς μὲν ἄνδρας ἀπανθρώπως ἐθανάτωσαν, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ παιδία ἔσυραν αἰχμαλώτους εἰς τὴν Ἀττικὴν· εἰς δὲ τὴν ἐρμωθεῖσαν Μήλον ἀπέστειλαν 500 Ἀθηναίους διὰ νὰ τὴν κατοικήσωσι· πλὴν ἡττηθέντες ἀκολούθως καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου Λυσάνδρου, ἠναγκάσθησαν τοὺς μὲν ἀποίκους αὐτῶν ν' ἀνακαλέσωσιν ἐκ Μήλου, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ν' ἀποπέμψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Φέστου ἡ Μήλος ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν τῆς ἀπὸ τινος τῶν Φοινίκων στρατηγὸν οὕτω καλούμενον, καὶ ὁ Σύγκελος δισχυρίζεται ὅτι ἡ πόλις τῶν Μηλίων εἶναι ὁμόχρονος τοῦ τῆς Εὐρώπης υἱοῦ Μένω· ὁ δὲ Ἀριστείδης ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Πλινίου, λέγει ὅτι ἡ πόλις οὕτη ἐκαλεῖτο Βίβλις. Εἶναι δὲ ἄξιον σημειώσεως ὅτι περὶ τὰ τέλη τῆς 15^{ης}· ἑκατονταετηρίδος Μηλιὸς τις, Κάφης καλούμενος, ἐκηρύχθη ἡγεμὼν τῆς πατρίδος του, ἣν καὶ τρία κατὰ συνέθειαν ἔτη διέκχεσε, πλὴν ἐπὶ τέλους ἀπαθῆναι ὑπὸ τινος ναυάρχου Ὀλμανοῦ εἰσῆλθεν ἐν καλῇ πίστει ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ ναυάρχου,

ὅστις ἐκπλεύσας ἀμέσως ἐκ Μήλου ὠδήγησεν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἐκρεμάσθη ἐπὶ τῆς πύλης τῆς φυλακῆς τῶν αἰχμαλώτων.

Ὁ νῦν τῶν Μηλίων δῆμος σύγκειται ἐκ τῶν κωμοπόλεων.

Πλάκα (ἔδρα τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας)	648
Κάστρον	339
Πλάκες	210
Τρυπητὴ	466
Τριοβάσαλος	548
Ἀδάμας (ἀποικία τῶν Κρητῶν) . . .	306
Ζεφυρία	165

Τὸ ὅλον 2,682

Εἰς τὴν νῆσον ταύτην εἶναι ἄξια παρατηρήσεως διάφορα ἀρχαῖα ἐρεῖπια, μάλιστα τὸ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Βυραρίας ἀνήκον ἀμφιθέατρον, καὶ τινες ἀρχαῖοι τάφοι ὁμοιάζοντες κατὰ τὴν κατασκευὴν τοὺς ἐν Θήρᾳ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Κελιά γνωστούς. Τοὺς ἐν Μήλῳ τούτους τάφους ἐξέλαβε φαίνεται ὁ περιηγητὴς Δ' Ὑρβίλος ὡς λείψανα λαβυρίνθου τινος· Εἶναι προσέτι ἡ νῆσος αὕτη ἀξιοθαύμαστος διὰ τὰ ἡφαιστία αὐτῆς γεννήματα, τὰ ἐκ σιδήρου καὶ θεοῦ μεταλλεῖα, τὰ ὀρυκτὰ ὕδατα καὶ φυσικὰ ἀτμόλουτρα· ἀλλ' εἶναι νοσώδης ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ὑγρῶν λιθαρίων.

Ἡ Μήλος ἐστάθη πατρὶς τοῦ περιδοῦ τοῦ διὰ τὴν ἀθεταν τοῦ Διαγίρα, τοῦ φιλοσόφου Λευκίππου, ὡς τινες δοξάζουσι, καὶ ἀρίστου τινος τῶν νεωτέρων ζωγράφων Ἀντωνίου Βασιλάκη καλούμενου, τοῦ καὶ Aliense ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἐπονομαζομένου, ἀνήκοντος τῇ Ἑνετικῇ σχολῇ καὶ ἀκμάσαντος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 15^{ης}· ἑκατονταετηρίδος.

Προάγει δὲ κριθὴν, σῖτον, σμιγάδι, κουκία, βαμβάκιον, τυρόν, ὀλίγον οἶνον, ἄλας, μηλόπετρας καὶ γύψον.

Κίμωλος — Κατὰ τὸν Πλίνιον καὶ Ἐχινδούσα ἐκαλεῖτο. Κεῖται μεταξύ Σίφνου καὶ Μήλου, ἀφ' ἧς ἀπέχει ἀπ' ἀκρωτήριον εἰς ἀκρωτήριον μόλις ἓν μίλιον. Ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι μήκος μ. 22, 47', πλάτος μ. 36, 47' ἔχει περιφέρειαν 18 μιλίων καὶ στερεῖται λιμένος.

Εἶναι περιώνυμος εἰς τὴν ἀρχαιότητα μόνον διὰ τὴν αὐτῆς γῆν, ἥτις ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς νήσου Κιμώλιος γῆ καλεῖται ὡς πρὸς τ' ἄλλα ἡ αὐτῆς τύχη ἦτον πάντοτε συνδεμένη μετὰ τὴν τῆς Μήλου· οἱ νεώτεροι περιηγῆται ὀνόμασαν τὴν νῆσον ταύτην Ἀργεντιέρα (Argentiera) τούτέστιν Ἀργυρόνησον, νομίζοντες ὅτι περιέχει μεταλλεῖα ἀργύρου, ἀλλὰ καθ' ἃς ἔλαβα πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ σοφοῦ καθηγητοῦ Ριτέρου, ὅστις πρὸ τινων ἐτῶν ἐπεσκέφη αὐτήν,

οὐδὲν ἄλλο πραγματικῶς εὐρίσκεται ἢ λιθάργυρος, ὅστις ὡς γνωρίζομεν σύγκειται ἐκ Μολύβδου καὶ εἶναι προϊόν τῆς τέχνης καὶ οὐχὶ τῆς φύσεως. Ὁ τῶν Κιμωλίων δῆμος σύγκειται ἐκ τῆς κωμοπόλεως Κάστρου, ἧς οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς 1,055 ψυχάς.

Ἡ νῆσος αὕτη καὶ τοι κατὰ ξηρος, οὐσα ἡφαιστιακῆς φύσεως καὶ ἐλλειπῆς ὑδάτων, μολταῦτα προδίδει κριθήν, σῖτον, σμιγὰδι, βαμβάκιον, κουκία, τυρόν, καὶ ὀλίγον οἶνον· ἔτι λίθους πρὸς οἰκοδομήν, γύψον, καὶ σαπωνίαν ἢ Κιμώλιον γῆν· ἔχει δὲ καὶ τινὰς ὀρυκτοπηγὰς.

Σίφνος. — Κεῖται μεταξὺ Σερύφου, Κιμώλου καὶ Ἀντιπάρου, ἀφ' ἧς ἀπέχει 5 λεύγας καὶ 3 ἐκ τῆς Κιμώλου. Ὦνεν κακῶς Στέφανος ὁ Γεωγράφος θέτει αὐτὴν πλησίον τῆς Κρήτης. Ἡ ἀστρονομικὴ θέσις τῆς εἶναι μῆκος μ. 22, 22'. πλάτος μ. 36, 5'. — 37, 3'. ἔχει δέκα λευγῶν μῆκος καὶ δύο πλάτος, ἥτοι 40 μιλίων περιφέρειαν· ἔχει λιμένα ἄρκετὰ καλόν, καὶ καλόν τινα χεῖμαρρον.

Τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Μερόπη ἢ Μεροπία, καὶ Ἄκις, ἀλλ' ἀκολούθως ὠνομάσθη Σίφνος, ἀπὸ τὸν τοῦ Σουνίου υἱὸν Σίφνον. Ἐπὶ Καμβύστου υἱοῦ τοῦ Κύρου Βασιλέως τῶν Περσῶν ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν νῆσον ταύτην μεταλλεῖα χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, τὰ ὅποια ἐξορύξαντες οἱ Σίφνιοι κατεστάθησαν ἄπαντες ἀμύπλοιοι, καὶ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν πλουσιοπαρόχως ἐφιλοδώρουν, πλὴν δὲν ἐχάρησαν ἐπὶ πολὺ τὰ πλούτη των ταῦτα, διότι μαχόμενοι οἱ Σάμιοι κατὰ τοῦ Πολυκράτους ἐζήτησαν χρηματικὴν παρὰ τῶν Σιφνίων βοήθειαν, ἣν ἀρνηθέντες οὗτοι, κατὰ συνέπειαν χρησιμοῦ τινος τῶν Δελφῶν, οἱ Σάμιοι κατέφυγον εἰς τὰ ὄπλα καὶ αἰχμαλωτίσαντες τοὺς Σιφνίους ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἐξαγορασθῶσι οἱ ἑκατὸν ταλάντων.

Ἀκόμη εἰς τὴν νῆσον ταύτην φαίνονται τὰ ἔχνη μεταλλείων χρυσοῦ, ἀργύρου, σιδήρου καὶ μαγνήτου. Ὑπάρχει καὶ λατομεῖον ὠραίων μαρμάρων. Σῶζονται δὲ εἰσέτι τὰ ἑρείπια ἀρχαίου τινος τῶν Ἑλλήνων ναοῦ καὶ ὁ πύργος τοῦ ἐπὶ Ἐνετοκρατίας κυριάρχου.

Ὁ τῶν Σιφνίων δῆμος σύγκειται ἐκ τῶν κωμοπόλεων.

Ἀπολλωνία (ἑδρα) κάτ.	1,148
Πετᾶλι	234
Κάστρον	714
Ἀρτεμίων	1,895
Καταβατή	587
Ῥεξάμπελα	672

Τὸ ὅλον 5,250

Τὰ προϊόντα εἰσὶ κριθή, σῖτος, σμιγὰδι, κουκία, ἀρακάς, σῦκα, ῥεθύβνια φασόλια, κρόμμυα, σκορδέλα, βαμβάκιον, οἶνος καὶ ἔλαιον. Κατασκευάζονται πρὸς τούτοις πῖλοι ἐξ ἀχύρων, καὶ ἀγγεῖα πῖλινα.

Σίκινος. — Παρὰ Στεφάνῳ Βυζαντίῳ ἀπαντᾶται Σίκινος· κεῖται δὲ μεταξὺ Ἰου καὶ Φολεγάνδρου. Ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι μῆκος μ. 22, 28'. πλάτος μ. 36, 40'. ἔχει δύο λευγῶν περίμετρον, καὶ στερεῖται λιμένος.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλινίου ἡ νῆσος αὕτη ἐκαλεῖτο πρότερον Οἰνός. Κατὰ δὲ τοὺς ποιητὰς ὠνομάσθη Σίκινος ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ἑκκοντος τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀριάδνης, καὶ υἱοῦ τοῦ Θιάντος βασιλέως τῆς νήσου Δήμου καὶ τῆς νύμφης Οἰνός.

Ὁ νῦν τῶν Σικινιτῶν δῆμος σύγκειται ἐκ δύο κωμοπόλεων, δηλαδή τοῦ Κάστρου καὶ τοῦ πολὺ ὀλίγον ἀπέχοντος χωρίου. Εἰς τὸ Κάστρον παρατηροῦνται ἀρχαίου τινος ναοῦ τὰ ἑρείπια, ἐφ' ὧν ὑπάρχει ὑποδομημένος νεώτερός τις χριστιανικὸς ναός. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου τούτου ἀναβαίνει εἰς 843 ψυχάς· προάγει δὲ σῖτον, κριθήν, μέλι, σῦκα, διάφορα ὄσπρια, καὶ πολλὰ ὀλίγον οἶνον.

Φολεγάνδρος. — Κεῖται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μήλου, καὶ πρὸς δυτικομεσημβρίαν τῆς Σικίνου. Ἡ ἀστρονομικὴ θέσις τῆς εἶναι μῆκος μ. 23, 10'. πλάτος μ. 36, 39'. ἔχει δύο λευγῶν περιφέρειαν καὶ στερεῖται λιμένος. Διὰ δὲ τὴν τραχύτητα τοῦ ἐδάφους τῆς ὀνομάζει αὐτὴν ὁ Ἄρατος *σιδηρείαν Φολεγάνδρον*. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν Στεφάνου τοῦ Γεωγράφου ἔλαβε τὸ ὄνομα Φολεγάνδρος ἀπὸ τὸν ὁμώνυμον τοῦ Μήνως υἱόν.

Ὁ νῦν δῆμος τῆς Φολεγάνδρου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως, ἧς οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς 1,196. Πλησίον τῆς κωμοπόλεως ταύτης σῶζονται τὰ ἑρείπια τοῦ τῶν Ἐνετῶν φρουρίου, τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι εἶχεν οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῶν ἑρειπίων τῆς ἀρχαίας πόλεως τῆς καὶ Φολεγάνδρου κατὰ τὸν Πτολεμαῖον καλουμένης.

Ἡ νῆσος αὕτη προάγει σῖτον, κριθήν, ἔλαιας, σῦκα, μέλι, ὄσπρια, ζῶα καὶ βούτυρον.

Ὡς πρὸς τὰς ἐρημονήσους τῆς ἐπαρχίας Μήλου, αὗται κεῖνται πρὸς μὲν ἀρκτοδύσιν τῆς Μήλου ἢ Ἀντίμηλος· πρὸς δὲ δυτικομεσημβρίαν ἢ Μαχία, καὶ τὸ Πρασονήσι· πρὸς ἀρκτο-ἀνατολὰς ἢ Λαγοῦσα, Πολίνο καὶ ἡ νῆσος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου· μεταξὺ Σικίνου καὶ Φολεγάνδρου ἡ Καρδιότισσα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σίφνου ἡ Κυπριανή.

(ἀκολουθεῖ)